

Αγαπητοί και αγαπητές απόφοιτοι,

Είναι ιδιαίτερη τιμή για μένα να βρίσκομαι σήμερα εδώ μαζί σας, για να χαιρετίσω αυτή την τόσο σημαντική στιγμή. Ξέρω ότι αναμένατε τη σημερινή μέρα τέσσερα χρόνια και οι μακρόσυρτες ομιλίες είναι μάλλον μία ακόμα παράταση της αγωνίας και της αναμονής σας. Θα προσπαθήσω όμως να είμαι σύντομος, χορηγώντας σας με μικρές «συμβουλές», αν μπορώ έτσι να χαρακτηρίσω τις σκέψεις μου για το μέλλον.

Σήμερα, επιβραβεύονται οι κόποι και οι προσπάθειές όλων των χρόνων της φοίτησής σας. Σας αξίζει λοιπόν ένα μεγάλο μπράβο και ευχές για μια πετυχημένη σταδιοδρομία, υγεία και ευτυχία στη ζωή σας. Σήμερα επίσης, επιβραβεύονται οι αγώνες των γονιών σας, που τόσο σας στήριξαν, και έχουν κάθε λόγο να σας καμαρώνουν και να αισθάνονται ιδιαίτερα υπερήφανοι. Συγχαρητήρια αξίζουν λοιπόν και σε εσάς, αγαπητοί γονείς, για τους δικούς σας αγώνες και θυσίες. Το δώρο της μόρφωσης που προσφέρατε στα παιδιά σας, είναι ίσως το σημαντικότερο και πολυτιμότερο αγαθό που τους χαρίσατε.

Αγαπητοί απόφοιτοι,

Η καθεμιά και ο καθένας σας είναι ένας μαχητής, για τους αγώνες που έκανε, για τους επαίνους που έλαβε και για την αξιοπρέπεια που επέδειξε, όπως ακριβώς προστάζουν οι ιστορικές καταβολές μας.

Η ζωή αποτελεί μια συνεχή πρόκληση για δράση και δημιουργία. Είναι αγαθό ανεπανάληπτο που οφείλουμε να το αδράξουμε και να παλέψουμε μαζί του. Μέτρο ζωής για τον κάθε ένα και την κάθε μια από εσάς ας είναι η αφοβία της ψυχής, ο αγώνας για επιβίωση και η μάχη για την επιτυχία. Ας ξεχάσουμε αυτά που μας φοβίζουν, που αναστέλλουν την ενέργεια, το θάρρος και ας μου επιτραπεί το νεανικό θράσος μας. Ας επικεντρωθούμε σ' αυτά που θέλουμε να κάνουμε, σ' αυτά που ονειρευόμαστε. Τα εμπόδια και η αποτυχία δεν είναι το τέλος, αλλά οδοδείκτες της επιτυχίας.

Να θυμάστε «αν ανακαλύψετε μια διαδρομή χωρίς εμπόδια, μάλλον είναι μία διαδρομή που δεν οδηγεί σε κανένα σημαντικό μέρος. Η αντιξοότητα ανοίγει το δρόμο στην επιτυχία.»

Γι' αυτό, να μην σας τρομάζουν οι ανηφόρες. Άλλωστε, οι ανηφόρες υπάρχουν μόνο όταν τις συγκρίνουμε με τη θέση που βρισκόμαστε. Αν όμως εστιάσουμε στο επόμενο βήμα, αν δουλέψουμε γι' αυτό, αν σταθούμε και ισορροπήσουμε τότε η ανηφόρα εξαφανίζεται. Έτσι, σιγά σιγά, αλλά σταθερά και σίγουρα, θα την έχουμε νικήσει, θα την έχουμε ανέβει.

Είμαστε δυστυχώς, μια αδικημένη γενιά, η γενιά της κρίσης. Δεν την προκαλέσαμε, δεν την ενισχύσαμε, αλλά δυστυχώς την βιώνουμε και την βιώνουμε τώρα, στα πιο παραγωγικά χρόνια της ζωής μας. Το αύριο, αγαπητοί απόφοιτοι, κρύβει μέσα του ένα μεγάλο ποτέ, γι' αυτό σας καλώ να αγωνιστούμε ΣΗΜΕΡΑ. Όχι, για να διαχειριστούμε την υπάρχουσα κατάσταση, αλλά για να την ανατρέψουμε. Για να δυναμώσουν οι αγώνες και οι φωνές όλων όσων πιστεύουμε ότι αξίζουμε το καλύτερο. Για να πούμε, όχι στην μιζέρια, στην μεμφιοιρία, στο κούρεμα του ονείρου και της ψυχής μας, για να πούμε όχι στην ήττα και στην υποταγή, για να χαράξουμε νέους δρόμους ανατροπής και δημιουργίας. Ας αρνηθούμε να θυσιάσουμε το μέλλον μας κι αυτό μπορούμε να το πετύχουμε μέσα από την ενότητα, την επιμονή και την γνώση. Την γνώση που θα σβήσει τους φόβους και θα ενισχύσει τη δύναμη μας.

Αυτή η εποχή, οικονομικής, κοινωνικής κρίσης και αμφισβήτησης, χρειάζεται πορείες με σταθερά βήματα, χρειάζεται όμως και ανατροπή και ρήξη με το παλιό, με το κατεστημένο που μας οδήγησε σε αυτή την κατάσταση. Αμφισβητήστε λοιπόν, τις αυθεντίες, τα κατεστημένα, τα σίγουρα, τους παντογνώστες, τα κοινωνικά στερεότυπα. Αλλά αμφισβητήστε τα με θετική ενέργεια. Όταν γκρεμίζουμε κάτι, καλό είναι να θυμόμαστε ότι πρέπει να χτίσουμε κάτι καινούριο και κάτι καλύτερο στη θέση του. Οφείλουμε να χτίσουμε κάτι καλύτερο, το οφείλουμε στους γονείς μας, το οφείλουμε στο Πανεπιστήμιό μας, το οφείλουμε στον τόπο μας και το οφείλουμε ο ένας στον άλλο.

Τελειώνοντας, ως Προεδρεύων της Φοιτητικής Ένωσης του Πανεπιστημίου Κύπρου θέλω να σας συγχαρώ, εκ μέρους όλης της φοιτητικής κοινότητας, για την επιτυχία σας, το ήθος και την αξιοπρέπειά σας και να σας ευχηθώ καλή επιτυχία στις νέες προκλήσεις που ανοίγονται μπροστά σας.